יוצאה בגט צריכה להמתין. וא"ג דליכא לספוקי קטנה במעוברת לא חילקו חכמים בתקנתן בנשואות: **תניא כוותיה.** דלכאורה נמי מצינן למימר כלומר הא דאמרת שמואל דאמר כר' יהושע ולא כרבי אליעזר שפיר קאמרת דמודה שמואל לרבי אליעזר מן כתובה לשום קטנה להסתפק ירושתה ומיאיתה דמדידה לדידיה קאמר דלא מיתוקמא כה תקנתא דרבנן כ"ש כתובתה דמדידה לדידה שהרי כשמקנו חכמים נשואין ליתומה ע"י אמה וחיזה להנאתה ולטובתה תקנו כדאמרינן ביבמות נ"ב ופ' מרא שנאמ את הפקדתי[ד] כדי שלא יהו נוהגים בה הפקר שאין קטנה יודעת לשמור עצמה מלהתפתות: **כי פליגי אליבא דרבי יהושע.** כלומר הא דאמרת דרב כר"ש ולא כרבי יהושע ליתא דרב אפילו לר' יהושע אמרה: **ע"כ לא קאמר ר' יהושע.** דמעשה קיימין שלא מדידה לדידיה כגון ירושתה ומעשה ידיה ומציאתה שיהו לבעל כי היכי דלא ליזמנו עליה לגרשה וחכמים גזרו שמנאת כדי שלא יהגו בה הפקר: **אבל מדידיה לדידה.** כגון כתובה ותנאי כתובה: **לאו ברזל.** לאו שהוא קשה ומתקייים לה כברזל לפי שקיבל עליו לחריות: **נכסי מלוג.** שהכניסה לו ולא שמוסר בכתובה והקרן לאשה ופירות לבעל: **נכסי לאו ברזל.** הניזונין בכתובתה ולא נדונית דהשתא ליה מדיית לאוה והוא מקבל עליו לחזירן לה כשתצא ממנו: **אבל.** בלאוה דנכסי לאו ברזל לית לה: **מי דליפנהו. קיימין: מידי ואידי יתים לה.** שאין לנו לקונסה: **ואי דליפנהו.** קיימין: **מידי ואידי.** דין נכסי מלוג דין דלאו ברזל ליתי לה שיכול לומר שלי הוא שלמתי שהרי ברזות ג"ד נשמתיה ובשמואלינה מחזר מה שקבלתי עלי בכתובה ובנכסי מלוג נמי מע"פ שלא ברצות הוא שיהו לבעל כנכסי מלוג שאין מיכול לומר שלי הוא